

[Paul Sørensen.]

for ministeren — at vi får en samlet redegørelse for regeringens beskæftigelsesforanstaltninger.

Ministeren for offentlige arbejder (Lindberg): Jeg kan desværre ikke imødekomme det ærede medlems ønske. Jeg føler mig ikke kompetent til at redegøre for, hvad der foregår inden for andre ministres områder, og derfor må jeg henvise det ærede medlem til, hvis han ønsker oplysninger angående arbejdsministeriets område eller andre områder, at rette spørgsmål derom til de pågældende ministre.

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgetiden var dermed til ende.

Den næste sag på dagsordenen var:

Spørgsmål om meddelelse af orlov til folketingsmand Henry L. W. Jensen.

Formanden: Dersom ingen gør indsigelse, vil jeg betragte det som vedtaget, at den ønskede orlov meddeles. (Ophold). Det er vedtaget.

Man gik derefter til:

Spørgsmål om indkaldelse af stedfortræderen for folketingsmand Henry L. W. Jensen.

Formanden: Dersom ingen gør indsigelse, vil jeg betragte det som vedtaget, at stedfortræderen indkaldes. (Ophold). Det er vedtaget. Fhv. folketingsmedlem fru Ellen Poulsen vil herefter blive indkaldt som midlertidigt medlem af folketinget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om ændring i lov nr. 179 af 23. juni 1956 om vurdering af landets faste ejendomme.

(Anden behandling findes i tidenden sp. 367).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget

vedtoges enstemmigt med 145 stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om valutaforhold m. v.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 273, fremsættelsen i tidenden sp. 356).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Chr. Christiansen: Den højtærede handelsminister nævnte i sin fremsættelsestale, at det foreliggende forslag til lov om valutaforhold m. v. er det tredje led i den lovgivning, der har eksisteret siden 1932. I den anledning vil jeg gerne indlede med nogle almindelige bemærkninger.

Den lovgivning, som tinget nu atter har til behandling, omend i noget ændret form, har i en årrække spillet en afgørende rolle for vort lands nationaløkonomiske udvikling. I mere end 25 år har vi måttet gennemføre erhvervsøkonomiske love dels til værn mod økonomiske anslag udefra, dels for at værne og stabilisere dansk erhvervsliv og økonomi. Det begyndte i de første år af trediverne, da en international økonomisk krise på overraskende kort tid skabte forvirring og kaotiske tilstande i en lang række lande. Også Danmark rantes hårdt. Vel vidste vi gennem tidligere begivenheder, at Danmarks erhvervsøkonomi kan være meget følsom over for begivenheder udefra, men i 1932 blev det ganske åbenbart, at vort lands økonomi med sine særlige problemer — mangelen på råstoffer, landbrugets dominerende stilling, aftagerlandenes hårdnakkede told- og restriktionspolitik — altid ville kunne mærke de svingende økonomiske konjunkturer tydeligere og stærkere end andre lande. Sådan har vilkårene været for vore erhvervsforhold og for vor handelspolitik. Har vi end været ude for en såre rig teknisk og øko-